

LATVIJAS BAPTISTU DRAUDŽU SAVIENĪBA www.lbds.lv

MAIJS 2011 **97**
Pašizmaksa 0.40 Ls

baptistu vēstnesis

LBDS KONGRESS 2011

LĪDZ GALAM!

*„Skrējēji stadionā gan visi skrien, bet tikai viens dabū goda algu.
Skrieniet tā, ka jūs to dabūjat” 1.Kor. 9:24*

20. - 21. maijā

Savienības namā, Rīgā, Lāčplēša ielā 37,
Latvijas Baptistu draudžu savienībā

“Skrējēji stadionā gan visi skrien, bet tikai viens dabū goda algu. Skrieniet tā, ka jūs to dabūjat.” 1. Kor. 9:14

Vai tu esi uzcītīgs, čakls, pašaieliedzīgs draudzes loceklis? Vai esi aizņemts ar daudziem pienākumiem? Vai bieži jūties kā dzīves skrējienā, kurā ir tik daudz neatliekamu pienākumu ģimenē, draudzē, darba vietā? Izrādās – būt aizņemtam un būt nemītīgā skrējienā vēl neko nepasaka par tavas dzīves vērtību un jēgu. Tas viss var arī būt *pa tukšo*.

Apustulis Pāvils aicina mūs ne vien skriet, bet nopietni pārdomāt – kā mēs skrienam? Protī, vai tas ir skrējieni, kura vienīgais rezultāts ir aizņemība un nogurums, vai arī tas ir skrējieni, kas ved uz uzvaru un goda algu no Dieva rokām?

Kas ir mūsu uzvara? Skriet tā, ka es kļūstu līdzīgāks Kristum, ka citi kļūst līdzīgāki Kristum un ka Dieva Valstība

aug un izplešas. Ja nē, tad mēs gan skrienam, bet – *pa tukšo*.

Kā mēs – tu un es – skrienam savu dzīves skrējieni? Par to īpaši domāsim šī gada LBDS kongresā 20.-21. maijā Rīgā, Savienības namā.

Mēs visi skrienam savās draudzēs, savās pilsētās un ciemos, savās skolās un darba vietās. Skriesim tā, lai mēs darām citus par Kristus mācekļiem. Skriesim tā, lai Evaņģēlijs tiek pasludināts un izdzīvots katru dienu katrā mūsu dzīves jomā. Skriesim tā, lai mēs dabūjam goda algu. Skriesim tā, lai pāri visam Dievs tiek pagodināts.

Nav lielāka goda kā pagodināt Dievu.

Mīlestībā,
Pēteris Sproģis
LBDS bīskaps

Kas tu esi?

Rīgas Mateja baptistu draudzes mācītāja Ainara Baštika svētruna

Ši ir Jāņa līcība, kad jūdi no Jeruzālemes sūtīja pie viņa priesterus un levītus, lai viņam jautātu: "Kas tu esi?" Viņš atzinās un neliedzās, bet apliecināja: "Es neesmu Kristus." Tad tie viņam jautāja: "Kas tad? Vai tu esi Ēlija?" Bet viņš saka: "Es tas neesmu." – "Vai tu esi gaidāmais pravietis?" Viņš atbildēja: "Nē." Tad tie viņam sacīja: "Kas tu esi? Mums atbilde jādod tiem, kas mūs sūtījuši. Ko tu pats saki par sevi?" Viņš teica: "Es esmu vēstneša balss, kas tuksnesī sauc: sataisiet Tā Kunga ceļu, kā pravietis Jesaja ir sacījis." Tos bija sūtījuši farizeji, un tie viņam jautāja: "Ko tad tu kristī, ja tu neesi ne Kristus, ne Ēlija, ne gaidāmais pravietis?" Jānis viņiem atbildēja: "Es kristīju ar ūdeni. Jūsu vidū stāv viens, ko jūs nepazīstat, kas pēc manis nāk, kuram es neesmu cienīgs atraisīt kurpes siksnu." (Jāņa ev. 1:19-27)

Vairākas reizes esmu stāstījis notikumus par to laiku, kad es dienēju padomju armijā. Divi gadi, kas man bija jāpavada armijā Sahālinā, man bija nozīmīga dzīves skola, jo es tur iemācījos pastāvēt par sevi, apliecināt, pierādīt sevi, tikt galā ar grūtībām. Kādā vakara svētbriņķī, kad, izvadot dienestā, Liepājas Pāvila draudze aizlūdza Dievu par mani, ilggadējais draudzes priekšnieks Graikste man sacīja: "Tu esi kristietis. To tu nevarēsi noslēpt. Agri vai vēlū visi par to zinās. Jo agrāk tu pateiksi, kas tu esi, jo tev būs vieglāk."

Jau pašā dienesta sākumā man jautāja: "Kāpēc tu neesi komjaunietis?" Man sāka tik skaļi sisties sirds, ka to, manuprāt, dzirdēja arī apkārtējie. Es apsvēru, kas man par to draudēs, jo biju dzirdējis, ka kristiešiem armijā nemaz tik labi neiet, viņi tika izsmieti un pazemoti, kādi pat nonāvēti. Beigās es pateicu tos divus vārdus: "Ja verujušcij." (Es esmu ticīgais) Virsnieks pēc īsa klusuma brīža tikai noteica: "U vas tam, v Pribaltike, eto naverno modno." (Jums tur, Baltijā, tas laikam ir modē)

Es dienēju īpašas nozīmes karaspēka daļā. Mums bija jānoklausās amerikāņu karabāzes kuģi un iznīcinātāji, kas devās uz kara bāzēm Japānā. Man bija jāzīmē kartes un ceļi, pa kuriem tie pārvietojās. Kareivju, kas bija šajās pozīcijās, dzimtas pagātni izpētīja līdz otrajai paaudzei. Pētīja, vai radi nedzīvo ārzemēs, nav dienējuši "nepareizās" armijās. Pašam kareivim bija jāparaksta piecu gadu klusēšanas zvērests. Man neko tādu nelika darīt. Vēlāk virsniekam, kura pakļautībā strādāju, es jautāju, kāpēc par mani tāds dosjē netika vākts un kāpēc es neko tādu neesmu parakstījis. Viņš man atbildēja: "Mi vam doverjajem." (Mēs jums uzticamies)

Dienesta beigās man bija savs kabinets, es biju noteicējs pār savu laiku, man nekad nevajadzēja iet uz rīta vai vakara pārbaudēm, es biju pats sev priekšnieks. Un vienmēr man palika prātā draudzes priekšnieka Graikstes teiktais: "Tas, kas tu esi, to saki pēc iespējas ātrāk."

Mēs šodien mēģināsim domāt par jautājumu, ko jautāja Jānim Kristītājam: "**Kas tu esi?**"

Rīgas Mateja draudzes mācītājs Ainars Baštiks

Vispirms šis jautājums liek domāt par katra cilvēka atšķirīgo un īpašo. Pirmais iespaids par cilvēku rodas, redzot viņa ārieni, viņa apģērbu, valodu, izturēšanos vai viņa izcelšanos. Jānis Kristītājs bija ļoti liels savādnieks. Mateja evaņģēlijā lasām, ka Jānis valkāja kamiela spalvas drēbes un viņa barība bija siseņi un kameņu medus. Jānis parasti uzturējās nomaļās vietās, pārsvarā tuksnesī. Dzīvoja kā vientuļnieks. Viņš ģērbās ļoti vienkārši un ēda pieticīgi. Viņa valoda bija ļoti tieša, konkrēta. Varētu pat teikt – parupja, bez pieklājības frāzēm. Ja šādu cilvēku raksturotu mūsdienās, mēs teiktu, ka viņš izskatās kā bomzīs vai hipijs. Tomēr Jānis Kristītājs sacēla kājās visu tā laika Palestīnu. Un tāpēc šis reliģiskās autoritātes nāk pie viņa un divreiz jautā: "**Kas tu esi?**" Jo tā laika autoritāšu uzmanību piesaistīja Jāņa Kristītāja darbība. Viņš bija atšķirīgs.

Evaņģēlijos lasām, ka ļaudis Jānim Kristītājam jautāja padomu, kā dzīvot, ko darīt, kā rīkoties. To, ko Jānis Kristītājs ļaudīm atbildēja, var apkopot divos principos: **pirmais solis ir sakārtot attiecības ar Dievu**, atgriezieties no saviem grēkiem, jo Debesu valstība ir tuvu klāt pienākusi. Citiem vārdiem, atgriešanās pie Dieva ir visu problēmu risināšanas sākums. Un **otrais solis**, ko Jānis mācīja ļaudīm, karavīriem, muitniekiem, **ir rīkoties godīgi** jebkurā amatā, jebkurā situācijā, kurā tu esi.

Protams, tā laika autoritātes uzmanīgus darīja ne tikai viņa teiktais, bet arī tas, ka viņš kristīja. Viņi varētu pieņemt, ja Jānis būtu kristījis pagānus, kas nepiederēja pie jūdu tautas, taču Jānis kristīja arī Dieva tautu, kam, pēc toreizējiem uzskatiem, atgriešanās un šķīstīšanās nebija vajadzīga. Atgriezies un šķīstīties vajag tiem, kas nepieder pie izredzētās tautas. Jānis, savukārt, kristīja visus, jo viņš saprata, ka visiem vajag Dieva žēlastību.

Laiks, kurā Jānis Kristītājs darbojās, bija gudro rakstu mācītāju izskaitļotais, reiz praviešu pravietotais, ilgi gaidītais laiks, kad dzims Glābējs, kad nāks Mesija. Lai paātrinātu un izprovocētu šo gaidīto Mesijas parādīšanos, ik pa brīdim notika

sacelšanās, kuras, savukārt, iniciēja tādas sekas kā makabeji un zeloti, kas bija dedzīgi un fanātiski nacionāli noskaņota sabiedrības daļa.

Arī par Jāni Kristītāju radās baumas, ka, iespējams, viņš ir Mesija, atbrīvotājs, tas gaidītais ķēniņš, kas nesis brīvību. Šīs runas un arī Jāņa Kristītāja izcelsme darīja uzmanīgas reliģiskās autoritātes. Tajā laikā par priesteri, Dieva kalpu varēja kļūt ne jau tāpēc, ka tev bija attiecīgā izglītība, ne tāpēc, ka tu būtu sajutis kādu īpašu Dieva aicinājumu, bet gan tavas izcelsmes dēļ. Par Dieva kalpiem varēja kļūt tikai tie, kas piederēja levītu – priesteru ciltij. Tā kā Jāņa Kristītāja tēvs Cakarija bija priesteris, bija loģiski pievērst uzmanību viņa dēlam un nākamajam priesterim. Interesanti, ka vēlāk šis pašas reliģiskās autoritātes nāks pie Kristus un jautās viņam, kas viņš ir. Un tad secinās, ka Kristus nav priestera dēls, jo nav levītu cilts piederīgs. Kā tad galdnieka dēls var sludināt un skaidrot rakstus? Kā viņš var darīt brīnumus?

Jāņa Kristītāja dzīvi raksturo ārēja vienkāršība, liela pieticība, skaidra, atklāta, tieša valoda, palīdzību dodoši padomi un ļaužu sagatavošana Kristus uzņemšanai. Un tā ir arī viņa pirmā atbilde uz jautājumu par to, kas viņš ir. Mums ir jādomā katram par sevi – ar ko es esmu atšķirīgs, kas mūs raksturo?

Otra patiesība, domājot par Jāni Kristītāju, ir tā, ka cilvēka būtību izsaka raksturs.

Jāņa Kristītāja rakstura viena no pamatšķautnēm bija patiesa pazemība. Viņš bija patiesi pazemīgs Dieva kalps. Viņa atbildes un rīcība parāda nevilto un īstu pazemību, kaut gan Jāņa Kristītāja īpaši izredzētība, viņa spējas, viņa drosme deva viņam tiesības būt īpaši novērtētam, atzītam, godinātam. Ne velti vēlāk Jēzus par Jāni Kristītāju saka: no sievām dzimušo vidū nav lielāka, augstāka, cildenāka, ievērojamāka kā Jānis Kristītājs.

Kad reliģiskās autoritātes jautā, vai viņš ir Kristus, Jānis saka nē. Vai tu esi Elija? Viņš saka nē. Vai tu esi tas gaidāmais pravietis? Arī nē. Jānis noraida titulus, godu, apzīmējumus. Viņš noraida kārdinājumu pieņemt to, ko piedāvā tā laika autoritātes. Jānis necenšas pēc šiem augstajiem tituliem vai novērtējumiem, kā tas tik ļoti bieži notiek mūsu ikdienas dzīvē. Reliģiskās autoritātes bija pamanījušas Jāņa darītos darbus, viņa drosmīgos, izaicinošos vārdus. Viņi bija pamanījuši Jāņa pravietisko sacījumu par Mesiju, viņa lielo ietekmi uz sabiedrību. Tāpēc arī paši šos apzīmējumus Jānim piedēvē. Viņš varēja noraidīt to, ka viņu sauca par Mesiju, Eliju, bet kāpēc neļaut sevi saukt par pravieti? Jānis Kristītājs noraida viņam piedāvāto godu. Tā vietā viņš skaidri pasaka, ka ir viens, kas ir augstāks, pārāks, izcilāks par visiem citiem. Tas ir Kristus. Citiem vārdiem, viņš pasaka: ko jūs mani salīdziniet ar kādiem izciliem pagātnes vīriem! Kristus viens vienīgais ir cienīgs visas pielūgsmes, uzmanības, visa goda vērts.

LĪDZ GALAM!

„Skrējēji stadionā gan visi skrien, bet tikai viens dabū goda algu.
Skrieniet tā, ka jūs to dabūjat” 1.Kor. 9:24

Cienījamie LBDS draudžu vadītāji un pārstāvji!

Aicinām draudžu delegātus un viesus uz **LBDS Kongresu šī gada 20. un 21. maijā Rīgā, Savienības namā, Lāčplēša ielā 37.** Pieteikšanās līdz šī gada **6. maijam**, nosūtot delegātu un viesu sarakstu uz LBDS kanceleju pa pastu (Lāčplēša ielā 37, Rīga, LV-1050) vai uz e-pastu: kanceleja@lbs.lv.

Dalības maksa: **Ls 8 (astoņi lati)** par katru delegātu vai viesi. Maksu lūdzam pārskaitīt vai iemaksāt LBDS bankas kontā līdz šī gada **16. maijam**.

Nodrošinām naktsmājas Rīgas Misiones draudzē. Lūdzam pieteikties laicīgi, zvanot uz LBDS kanceleju.

PIEKTDIEN, 20. MAIJĀ, SAVIENĪBAS NAMĀ, Lāčplēša ielā 37, Rīgā

- 9:00 - 10:00 Reģistrācija
- 10:00 **1. sēde. Vada LBDS bīskapa vietnieks, mācītājs Pēteris Eisāns**
Pielūgums un Bībeles lasījums
Kongresa atklāšana. *LBDS bīskaps Pēteris Sproģis*
Kongresa konstruēšanās
Viesu sveicieni
Mūžībā aizgājušo darbinieku pieminēšana.
Vada mācītājs Edgars Godiņš
Mandātu komisijas ziņojums
- 11:00 Pauze
- 11:30 LBDS bīskapa Pētera Sproģa ziņojums
Jauno LBDS garīdznieku sveikšana un aizlūgums
LBDS nozaru un apakšinstitūciju ziņojumi, atskaite
1. lekcija. *Dr. Sems Erps*
- 13:00 Pusdienas
- 14:00 **2. sēde. Vada mācītājs Andris Akmens**
Nominācijas komisijas ziņojums par LBDS Padomes kandidātiem, par Nominācijas, Mandātu, Redakcijas komisijas kandidātiem
Jauno LBDS Padomes locekļu vēlēšanas
2011. gada Nominācijas, Mandātu, Redakcijas komisiju vēlēšanas
Revīzijas komisijas ziņojums
2. lekcija. *Dr. Sems Erps*
- 20:00 Referāts “Kas tu esi, skolotāj, Hamburger?”.
Mācītājs Oļegs Jermolājevs

SESTDIEN, 21. MAIJĀ, SAVIENĪBAS NAMĀ, Lāčplēša ielā 37, Rīgā

- 9:30 **3. sēde. Vada sludinātājs Kaspars Donis**
Svētbrīdis
Balsu skaitīšanas komisijas ziņojums
Jauno LBDS Padomes locekļu sveikšana un aizlūgums
Nominācijas, Redakcijas, Mandātu komisijas kandidātu paziņošana un sveikšana
3. lekcija. *Dr. Sems Erps*
- 12:00 Pusdienas
- 13:00 Semināri / Darbnīcas
- 14:00 Lūgšanu dievkalpojums (liecības, aizlūgšanas, Svētais Vakarēdiens)

Garīdznieku brālības

GADSKĀRTĒJĀ KONFERENCE

LBDS Garīdznieku brālības konference 2011. gada 9. aprīlī Savienības namā. Foto: R. Kociņš

Sestdien, 9. aprīlī notika LBDS Garīdznieku brālības (turpmāk – GB) gadskārtējā konference, kuras ietvaros bija paredzētas GB kolēģijas un priekšsēdētāja vēlēšanas. Konferencē piedalījās ne tikai LBDS draudžu sludinātāji un mācītāji, bet arī Baltijas Pastorālā institūta (turpmāk – BPI) studenti. Brāļu kopdziedāšanu vadīja BPI studenti Artūrs Limanis un Sandijs Aizupietis, kurš reizē arī ir topošais Siguldas draudzes sludinātājs.

Sanāksme iesākās ar līdzšinējā priekšsēdētāja pienākumu izpildītāja mācītāja Edgara Godiņa vadīto svētbrīdi un pārskatu par GB darbību pēdējā pusgada laikā. Mācītājs Ģirts Ašņevics, kurš pilda arī kasiera pienākumus, sniedza pārskatu par GB finansēm.

Īpaša daļa bija pateicības apliecināšana mācītājiem Miervaldim Lindmanim, Aivaram Atvaram un Agrim Miķelsonam par ilggadējo ieguldījumu kalpošanā, kā arī to brāļu sveikšana, kuri ir tikuši ievesti kalpošanā kopš pēdējā LBDS kongresa: Miroslavs Tumanovskis (sludinātājs), Andis Miezītis (sludinātājs), Ilvars Ievišs (sludinātājs), Mārcis Dejus (sludinātājs), Hanss Bērziņš (mācītājs), vai tiks ievesti kalpošanā tuvāko nedēļu laikā: Juris Doveiko (sludinātājs), Sandijs Aizupietis (sludinātājs), Edgars Purmalis (sludinātājs), Andris Jēgermanis (sludinātājs), Ivans Rošiors (sludinātājs) un Mārcis Ziverts (sludinātājs). Par mācītājiem ir tikuši ordinēti kopš pēdējā LBDS Kongresa Vitālijs Šeļemba, Mihails Voronovs, Nikolajs Vdovs un tiks ordinēti tuvākajā laikā Laimnesis Pauliņš un Sergejs Garkuša. Uzlūkojot brāļus, varam apzināties, ka Dievs ir īpaši svētījis mūsu kopdarbu.

Uz visa patīkamā fona tika risināta arī dziļi skumīga lieta, proti, Smiltenes draudzes sludinātājam Robertam Šulcam ar brāļu balsojumu tika atņemts LBDS sludinātāja statuss par to, ka gan kalpošanas praksē, gan atziņā Roberts Šulcs ir novērsies no Jaunās Derības Evaņģēlija mācības.

Pienākot vēlēšanu daļai, klātesošie tika iepazīstināti ar GB kolēģijas kandidātiem un priekšsēdētāja kandidātu, bīskapa vietnieku, mācītāju Pēteri Eisānu. Brālis Pēteris Eisāns tika ievēlēts par GB priekšsēdētāju uz trim gadiem. GB kolēģijā tika ievēlēti sekojoši brāļi: Viktors Abramovs, Jānis Kalējs, Edgars Godiņš, Andris Bite, Ģirts Ašņevics un Ilmārs Hiršs. Sekoja aizlūgšanu daļa un kopīga fotografēšanās.

Dienas otrajā daļā GB uzrunāja viesis Cēzars Kalinovskis (Soma draudze, ASV) ar lekciju “Evaņģēlija spēks un mērķis”, izaicinot brāļus izdzīvot Evaņģēliju ikdienas dzīvē, kļūstot par uzskatāmiem piemēriem kristietībai, kura Dieva spēkā tiek izdzīvota katrā dzīves situācijā. C. Kalinovskis skaidri norādīja, ka Kristus Lielā sūtība ir mācekļu darīšana, kam vienmēr ir jāpaliek katra Dieva kalpa uzmanības centrā.

Garīdznieku brālības konferences noslēgumā garīdzniekus uzrunāja LBDS bīskaps Pēteris Sproģis, lasot lekciju “Evaņģēlija motivācija”.

Oļegs Jermolājevs

LBDS Padomes loceklis, Cēsu draudzes mācītājs

Svētdienskolotāju mācību seminārs Talsos

19. marta rīts pulcēja daudzus svētdienskolotājus Talsos uz reģionālo mācību semināru. Rīta svētbūrdī mūs uzrunāja Talsu draudzes mācītājs Aivars Šķuburs un ar dziesmām iepriecināja draudzes jaunieši, slavējot Dievu ar savām skanīgajām balsīm.

Semināra programmā bija daudz uzrunu un lekciju, kas lika mums katram vēlreiz paskatīties uz sevi, savu kalpošanu un attieksmi pret to.

Mērsraga novada Domes priekšsēdētājs un Mērsraga draudzes palīgsludinātājs Lauris Karlsons runāja par kalpošanas svētību, kā to saņemt un paturēt. Lai tas tā notiktu, pirmkārt, mums jābūt drosmīgi definēt robežas savā dzīvē un attieksmē gan pret sevi, savu apģērbu, uzvedību, attieksmi pret alkoholu u. c., gan attieksmē pret citiem cilvēkiem. Ja mēs nenospraūžam nekādas robežas, mūsu attieksme ir vienaldzīga. Un Dievam nav ko darīt vienaldzīgo dzīvē. Otrkārt, Dieva svētību savā kalpošanā mēs varam saņemt, ja esam atbrīvoti no liekulības un divkosības. Dieva darbā nav vietas dubultiem standartiem. Bieži savu kalpošanu mēs iesākam ar prieku un lielu apņemšanos. Bet vai mēs katrs esam gatavi kalpot arī tad, ja mums tas vairs nav izdevīgi? Treškārt, svētību gūstam, ja mums nav sveša pašdisciplīna, ja neļaujam savas miesas iegribām valdīt pār mums.

Kristīne Smelte, Dundagas draudzes svētdienskolotāja, stāstīja par savu pieredzi darbā ar bērniem, izmantojot dažādas

aktivitātes. Bija interesanti arī pašiem skolotājiem, piedaloties tajās. Un kur vēl īpašais konfekšu "lietus" Kristīnes uzrunas beigās! Kristīne ir izveidojusi arī "Ideju lādīti" skolotājiem Dundagas draudzes mājas lapā, kur katrs (gan skolotājs, gan vecāki) var gūt kādu labu ideju radošai aktivitātei, kas palīdzētu nostiprināt Bībeles patiesību zināšanas.

Gita Vadone no Valdemārpils – Ārlavas draudzes skolotājiem atgādināja par bērnu attīstības vecumposmu īpatnībām dažādos vecumos. Ja tās zina, tad vieglāk atrast kopīgu valodu ar bērnu un veidot pozitīvas attiecības ar katru no svētdienskolotājiem.

Organizācijas "Jaunatne ar Misiju" Valdemārpils nodaļas prezidente, misionāre Kristīne Ēce mūs iepazīstināja ar "vienkāršiem cilvēkiem, kuriem nevajadzēja būt ievērojamiem". Dievam mēs esam vajadzīgi tādi, kādi esam, un tur, kur esam. Tādi bija sekojošie Dieva kalpi. Viljams Kerijs, vienkāršs kurnieks, kurš kļuva par ievērojamu misionāru Indijā. Džordžs Millers, jaunībā zaglis, melis un kāršu spēlmanis, pēc sastapšanās ar Dievu rūpējies par 10 024 bērniem un dibinājis skolas, kurās piedāvāja kristīgu izglītību vairāk kā 120 000 bērniem. Hanss Nilsens Hauge, neizglītota zemnieka dēls bez izglītības, ar savu sludināšanu pārveidoja Norvēģijas sabiedrību. Žans Anrī Dināns, sākotnēji ne pārāk veiksmīgs biznesmenis, vēlāk Starptautiskā Sarkanā Krusta dibinātājs un pirmais Nobela Miera prēmijas

laureāts. Visiem zināmā Māte Terēze savu darbu sāka kā vienkārša skolotāja, vēlāk, saņēmusi Dieva aicinājumu, kalpoja Indijas nabadzīgākajiem cilvēkiem. Un rodas jautājums - vai mēs esam gatavi būt uzticīgi Dieva aicinājumam kalpošanā, vai mums ir misijas apziņa? Dievs var lietot savā darbā ikvienu, kas pakļaujas Viņa gribai.

Psiholoģe un sociālā darbiniece Inese Freija – Neimane runāja par cilvēka sirdi – skaistumu, ko atklāt. Interesanti bija uzzināt, kādas ilgas mīt meitenes / sievietes sirdī (ilgas pēc romantikas, būt neaizvietojamai, atklāt skaistumu) un kādas zēna / vīrieša sirdī (būt cīnītājam, kas uzvar, būt neaizvietojam, ilgas pēc skaistuma, ko pasargāt). Un ja šīs ilgas netiek apmierinātas, rodas neuzticēšanās, pasivitāte, dažreiz agresivitāte. Labā ziņa ir, ka Dievs ir tas, Kurš var izmainīt mūsu dzīvi un piepildīt mūsu patiesās ilgas. Viņš var mums palīdzēt mīlēt vienam otru tādas, kādi esam.

Semināru noslēdza Dundagas draudzes sludinātājs Andis Smelte, runājot par Evaņģēlija pasludināšanu bērniem. Tas jā dara, rādot arī savu personīgo piemēru, ko nozīmē dzīvot ar Dievu. Ļoti uzrunāja sludinātāja A. Smeltes pieminētais piemērs, kāda cilvēka teiktais, ka ir 5 evaņģēliji: Mateja, Marka, Lūkas, Jāņa un katra kristieša evaņģēlijs. Daudzi cilvēki neizlasa pirmos četrus, bet piekto gan! Mūsdienās Evaņģēlijam tiek likti šķēršļi pat draudzē (grēks, aprunāšana). Mums, kristiešiem, pašiem jābūt uzticīgiem Evaņģēlijam, lai Dievs varētu mūs svētīt.

Paldies semināra rīkotājiem par saturā! Ļoti bagātu tikšanos un Talsu draudzes māsām par garšīgām pusdienām un uzkodām pie kafijas vai tējas. Un pāri visam paldies Dievam, ka Viņš mums uztic katram savu kalpošanu Viņa lielajā darbā un to svētī!

Marta Sikse

Aizputes baptistu draudzes svētdienskolotāja

Skolotāju konference

BĪBELES PRINCIPU INTEGRĀCIJA IZGLĪTĪBĀ

Latvijas Kristīgā misija (LKM) sadarbībā ar Latvijas Kristīgo skolotāju asociāciju, Evaņģēlisko aliansi un citām kristīgām organizācijām jau četrpadsmit gadus trīs reizes gadā organizē **skolotāju konferences "Bībeles principu integrācija izglītībā"**. LKM tika dibināta 1989. gadā kā pirmā Padomju Savienībā dibinātā misijas organizācija. Vēlāk LKM filiāles tika dibinātas citās republikās – Gruzijā, Armēnijā, Krievijā, Moldāvijā, saglabājot misiju nosaukumu "Latvijas Kristīgā misija", jo arī tās tika reģistrētas Latvijā. Misijas dibināšanā un vīzijas īstenošanā ir iesaistījušās trīs konfesiju –

baptistu, luterāņu un vasarsvētku – draudzes.

Skolotāju konferences ir ļoti plaši apmeklētas, guvušas lielu atsaucību un atzinību. Konferenču **mērķis** ir atbalstīt skolotājus kristiešus viņu ikdienas darbā ar bērniem, celt skolotāju garīgo līmeni, lai viņi, spēcīgi būdami Kristū, varētu aizsniegt savus skolniekus Kristum ar saviem vārdiem, darbiem, attieksmi. Daudzi skolotāji, kuri nav pazinuši Dievu, šo konferenču rezultātā ir kļuvuši par kristiešiem. Šo gadu laikā konferences apmeklējuši 2000 skolotāju, konferenču laikā skolās ir izdalītas 15 000 Bībeļu,

20 000 bērnu Bībeļu. Katru konferenci apmeklē 250 līdz 300 skolotāju, no kuriem 20 līdz 100 dalībnieku piedalās pirmo reizi.

Katru konferenci atklāj kādas konfesijas bīskaps, jo tajās piedalās dažādu konfesiju pārstāvji.

Tā, piemēram, 2010. gada rudens

konferenci atklāja Romas Katoļu Baznīcas Rīgas arhibīskaps metropolīts Zbignevs Stankevičs, ziemas – LBDS bīskaps Pēteris Sproģis, 2011. gada pavasara – LELB arhibīskaps Jānis Vanags. Pateicoties katoļu baznīcas vadības dalībai konferencēs, tās apmeklē vairāk skolotāju no Latgales.

Skolotāju konferencēs piedalījušies skolotāji no tik daudzām Latvijas vietām

Mācītājs Ainars Baštiks

Konferencē uzstājas dažādu konfesiju gan ārvalstu, gan vietējie lektori. Ir uzstājušies tādi baptistu draudžu mācītāji kā Ainars Baštiks un Edgars Mažis. Mēs aicinām runāt arī dažādas valsts amatpersonas. Esam plānojuši aicināt mūsu konferencē uzstāties Rīgas domes priekšsēdētāju Nilu Ušakovu un Rīgas domes priekšsēdētāja vietnieku Andri Ameriku. Izvēršam dialogu ar attiecīgā laika posma izglītības ministru. Lekcijas vada psihologi, policisti, sociālie darbinieki un paši pedagogi.

Viens no mūsu nākotnes projektiem ir izveidot draudžu un skolu sadarbību, lai katra draudze varētu "adoptēt" kādu skolu, mēģinot saprast, kā draudze var atbalstīt skolu gan garīgi, gan materiāli.

Ar šo konferenču palīdzību mēs cenšamies ieviest vairākas bērnu apmācības programmas, tādas kā "Vislielākā dāvana", "Aizraujošais ceļojums", ar kuru palīdzību interesenti var mācīt bērniem Bībeles patiesības.

Daži konferenču dalībnieku komentāri par šo programmu un konferenču ietekmi uz viņu un bērnu dzīvi:

"Skolotāju konferencēs es vienmēr smeļos un piepildos garīgi, izjūtu Dieva dāvatā spēka pieplūdumu un stiprinājumu, lai Kristus vēsti varētu nest skolēniem, skolotājiem un līdzcilvēkiem tajā vidē, kurā strādāju un dzīvoju. Pateicoties "Samariešu somas" programmai "Vislielākā dāvana", skolēnos ir radusies patiesa interese par Dievu, Jēzu, radīšanu, Bībeli. Vienu reizi nedēļā, trešdienas rītos, skolēniem tiek dota iespēja sanākt kopā un klausīties Dieva vārdu, lūgties, būt sadraudzībā. Īpaši ir atsaucīgi ir bērni, kuru vecāki nebija izvēlējušies kristīgo mācību, bet ētiku. Tagad arī šiem bērniem ir iespēja uzzināt kaut ko vairāk par Dievu."

"Šajā mācību gadā skolā veiksmīgi sāka darboties Jūsu ierosinātā akcija "Lūgšana par skolām". Katru otrdienu bērni pulcējas klasē pirms stundām, kur mēs kopīgi lūdzam Dievu. Tas turpinājās arī tad, kad es divus mēnešus slimoju. Es lūdzu par viņiem, un viņi – par mani."

Mācītājs Edgars Mažis

Mācītājs Pēteris Samoiličs

"Kad kārtējo reizi spēki un enerģija izsīkst, es zinu, ka drīz būs konference, kurā varēšu garīgi stiprināties, atžirgt. Konferencēs neļauj iestigt rutīnā, kurai dažreiz ir tik grūti pretoties."

"Es esmu, varētu tā teikt, kļuvusi "atkarīga" no šo konferenču apmeklēšanas. Šajās tikšanās reizēs ar brīnišķīgajiem lektoriem es gūstu arvien vairāk sapratnes par lietām, kuras es vēl nezināju. Arī mani skolēni caur mani noteikti kļūst garīgāki un, es ceru, arī jūt Jēzus mīlestību."

Nākamā konference notiks šī gada 22. un 23. oktobrī. Jūs esat laipni aicināti piedalīties!

LKM starptautiskā direktora **Pētera Samoiliča** stāstīto pierakstīja **Nora Rautmane**, BPI Programmu administratore

BPI jaunumi

BPI 2011. gada iesaukuma studenti ar mācītāju Robertu Adamsu no Bogolusas Pirmās baptistu draudzes, Luiziāna, ASV

Marta pēdējā nedēļā Baltijas Pastorālā institūta studenti klausījās mācītāja Roberta Adamsa (Bogolusas Pirmā baptistu draudze, Luiziāna, ASV) kursu "Mācītājs, kurš mīl Jēzu". Pirmajā brīdī, izlasot šo nosaukumu, uzacis nevilšus saraucas un prātā pavīd doma: "Kam tādas lekcijas vajadzīgas? Vai tad kāds var būt mācītājs, ja viņš nemīl Jēzu?"

Pirmās lekcijas sākumā pasniedzējs un studenti jautājoši lūkojās viens otrā – kāda izvērtīsies šī nedēļa un mūsu attiecības? Tomēr R. Adamsa skatiens jau no pirmās minūtes bija citāds. Pat viņam neizrunājot nevienu vārdu, no viņa varēja just pāri plūstošu mīlestību un pazemību, kas pārņēma visus klausītājus.

Pasniedzējs mums vienkāršā, bet dziļā veidā mācīja no Bībeles par to, kādiem ir jābūt mācītājiem – nevis labiem, bet svētīgiem. Mācīja, ka mācītājs ir derības cilvēks ar draudzi. Derību nedrīkst lauzt. Viņš atklāja, ka nekad nemainītu mācītāja aicinājumu pret karaļa amatu. Tā nebija tikai zināšanu nodošana tālāk. Viņš kļuva par labu draugu visiem, un mums bija ļoti interesanti klausīties viņa pieredzē un pārbaudījumos. Robertam nebija svarīgi nolasīt lekciju; vairāk par to viņš vērtēja iespēju iepazīties ar katru studentu, ieklausīties mūsu dzīves stāstos un likt domāt par situācijām, ar kurām katrs saskarsies. Viņa kalpošanā mēs saskatījām mīloša tēva atspulgu, kas tiecas saviem skolniekiem atdot visu, ko pats zina un prot. Tāds mācīšanas veids klausītāju aizskar līdz dvēseles dziļumiem un liek dzirdēto pieņemt ar sirdi.

BPI studenti ir no sirds pateicīgi Dievam, ka Viņš deva mums iespēju satikt un iepazīt mācītāju Robertu Adamsu, iespēju pārvērtēt savu sirdi un kalpošanas motīvus.

BPI 2011. gada iesaukuma studenti

Latviešu baptistiem Īrijā

Mana dzīve ir izmainījusies. Pēc gadu desmitiem es atkal atradu Dievu. Es to atradu ne Latvijā. Tas notika Īrijā, kur dzīvoju jau vairāk kā piecus gadus. Interesanti ir tas, ka tas notika brīdī, kad man dzīvē sāka iet nevis sliktāk, bet labāk. Man bija sajūta, ka es stāvu malā un noskatos, kā Viens ņem un sakārto mani, manu dzīvi, kā tiek menedžētas manas lietas, kā nez no kurienes uzrodas visdažādākās iespējas. Radās nojausma, kas ir šis VIENS, kuram es tā klusu, zem "četrām acīm", vēl Latvijā esot, biju lūdzis man palīdzēt. Latvijā, kur visa mana darbošanās, business, attiecības, viss pēdējā laikā gāja smagi, arvien smagāk, kā pret sienu. Nu gluži kā daudziem. Vairs īsti neatceros kā – bet es aizbraucu. Man silti ieteica visu to, kas es biju, ko es biju darījis, bet galvenokārt – savu lepnumu, atstāt Rīgas lidostā. Ar pēdējiem spēkiem es to izdarīju un lūdzu Dieva palīdzību sākt visu no nulles. Un tagad, pēc pieciem Īrijā nodzīvotajiem gadiem, kad tā dzīji un pa īstam esmu ar Viņa palīdzību sakārtojis prioritātes, es saprotu, ka atliek tikai viens – pateikt Viņam paldies.

Paldies par katru rītu, katru dienu, katru vakaru. Paldies par ģimeni, par bērniem. Paldies par apstākļiem. Paldies par sajūtu, ka viens es tālāk iet vairs negribu. Par saprašanu, ka esmu daudz ko nokavējis, ka ir tik daudz kas jāpaveic, ka ir tik daudz darbu, ka viens es to nu nekā nevaru padarīt! Turpmāk es visu gribu darīt kopā ar VIŅU. Un jo vairāk saku Dievam paldies, jo plašākas kļūst robežas.

Dzīvojot Latvijā, man šķita, ka Dievs ir latvietis un viņš runā tikai latviešu valodā. Varbūt Viņš varētu mācēt vēl kādas dažas valodas. Kļūda! Izrādās, arī Īriju ir radījis tas pats Dievs. Izrādās – ne tikai Īriju. To es sapratu, aizejot Dublinā uz baptistu dievkalpojumu. Melni, brūni, dzeltenī un balti cilvēki ar visdažādākiem sejas vaibstiem, ar niansēm, kuras norāda piederību rasei, kontinentam, zemei – visi slavē un pielūdz vienu Dievu – to pašu, kurš runā arī latviski. Manējo. Mūsējo. Dīvaini fantastiska sajūta. Šādos brīžos rodas apjaušana, cik Dievs ir liels. Vēl lielāks Viņš ir, kad tev īru baptistu baznīcā apspēžas blakus cilvēks un latviski saka: "Sveiks! Mani sauc Jānis."

Neilgi pēc šī notikuma pēc latviešu luterāņu draudzes aicinājuma uz Īriju atbrauca Rīgas Jēzus draudzes jauniešu koris kopā ar Mateja draudzes kamerkori. Vārds pa vārdam ar Māri Dravnieku, un drīzumā tiek saņemts bīskapa Pētera Sproģa uzaicinājums uz M4 apmācību. Vēl mirklis, un, esot Apšuciemā, kur notiek M4 seminārs, rodas vīzija, ka ne jau es viens pats dzīvoju un strādāju Īrijā. Noteikti šajā zemē ir daudz latviešu baptistu. Vai vienkārši – cilvēki, kuri pazīst Kristu, kuri vēlas dzīvot kristīgu dzīvi. Pa vienam, kopā ar draugiem, kopā ar ģimenēm. Pārrunājot to ar mācītājiem Pēteri Eisānu, Pēteri Sproģi, Edgaru Godiņu, vēl ar daudziem citiem jauniem un arī veciem paziņām, rodas vēlēšanās ko labu paveikt Īrijā, kura kļuvusi par mājām ne tikai man vien. Darīt lietas, kuras Dievs svētī. Šogad man priekšā vēl brauciens uz trīs M4 draudžu dibināšanas semināriem. Varētu izveidot Īrijas komandu, kura tur piedalās. Viena no vīzijas sākuma lietām noteikti būtu – veicināt apstākļus, lai latviešu baptisti, kuri dzīvo viens otram tuvāk, varētu sanākt kopā. Pirmajā reizē varētu organizēt vienu lielu Īrijas latviešu baptistu sabraukšanu kādā vietā Īrijā, lai iepazītos, kopīgi pielūgtu

Dievu, domātu un apspriestos par nākamajiem soļiem. Varētu pat uzaicināt kādus mums zināmos kristīgos dziesmu ansambļus, korus vai grupas no Latvijas. Varētu uzaicināt uz šo pirmo pasākumu kādu no Latvijas baptistu mācītājiem.

No pieredzes zinu, ka šādu pasākumu reklāma Īrijā labi darbojas caur Latviju. Informācija vislabāk "aiziet" caur ģimenēm Latvijā, no kurām kāds ir izbraucis strādāt un dzīvot citur. Tēvs, māte, brālis vai kāds cits radnieks piezvana vai uzraksta *skype* vai *draugos.lv* savējam, ka tur un tur Īrijā notiks tas vai tas. Noteikti LBDS draudžu mācītāji arī zina, kuri draudžu locekļi tagad dzīvo un strādā Īrijā vai Ziemeļīrijā.

Man ir lūgums visiem, kuri lasa šo rakstu. Lūdziet Dievu par mums šeit, Īrijā. Savukārt mēs lūgsim Dievu par jums Latvijā. Mēs gribam meklēt, atrast un izmantot visas iespējas, lai reāli palīdzētu jums. Atsevišķi un kopā. Lai reāli, taustāmos darbos, nevis vārdos vien, mēs varētu palīdzēt arī mūsu tēvu zemei Latvijai. Vienkārši un no sirds, jo tādi tagad pienākuši ir laiki – palīdzēt.

Lūdziet Dievu, lai Viņš palīdz mums atrast iespējas, kā sameklēt vienam otru Īrijā, kā sanākt kopā, lai kopā arī ietu ceļu, ievērojot ceļazīmes, kuras mums ir atstājis Kristus. Viennozīmīgi – kopā ir vieglāk.

Es gaidīšu ziņas par tiem un no tiem kristiešiem, kuri dzīvo un strādā šeit, Īrijā, uz e-pastu: imants.miezis@gmail.com. Droši varat zvanīt man: +353 86 2 641910. Padomāsim kopā, kā mēs varētu ne tikai paši reizēm satikties un iet kopā pa šauro ceļu, bet arī kādus uzaicināt un paņemt līdzi, kas īstenībā ir katra kristieša sūtība. Mums ir uzticēta vērtība, kura ir jānodod tālāk. Padomāsim, kā mēs varam būt par svētību Latvijai un Īrijai.

Ar vismīļākajiem sveicieniem un visas Dieva svētības vēlot,
Imants Miezis
Dublina, Īrija, 21.03.2011.

Seminārs "Sievietes sirds"
ar lektori Polu Rainhārti no ASV

Laiks: 2011. gada 7. maijs, 10:00–18:00
Vieta: Rīga, Mateja baznīca, Matīsa iela 50b
Īpašie viesi: Linda un Māris Prinduļi
Reģistrēšanās un papildu info:
www.sievietessirds.lv
Telefons uzzinām: 26540031
Dalības maksa: 2.00Ls (pusdienas iekļautas)

~ milestība, kas nepieviļ ~

sievietes sirds

Semināru rīko: PARTNERS Apape Latvija Informatīvie atbalstītāji: Latvijas Kristīgais radio TIKSANĀS Atbalstītāji: BAZNĪCĀ NORGATE

Izaicinājums darīt citus par Kristus mācekļiem

Aprīļa vidū jau otro reizi tika organizēta draudžu dibināšanas un stiprināšanas konference "Izaicinājums 2011". Arī šogad konferences galvenie runātāji bija no Soma draudzes (Soma Communities) ASV – Cēzars Kalinovskijs, Sets Makbets un Tods Mors.

Jau no semināra pirmās dienas tika noteikts tonis un virziens, uzsverot mācekļību. Draudze ir kaut kas vairāk nekā tikai dievkalpojums (lai gan arī dievkalpojums spēlē nozīmīgu lomu draudzes un kristieša dzīvē), draudze ir mācekļība "iet un darīt par mācekļiem visas tautas" (arī latviešu), kas pēc tam darīs citus par mācekļiem. Pirmā brīdī, dzirdot šos vārdus, pārņēma tāds naivs smaids – kurš tad to nezina un vai tiešām cilvēkiem no ASV ir jābrauc, lai mums liktu to saprast?! Bet jau lektori atšķetināja, ko viņi patiesībā ar to domā un kādi patiesībā mums ir stereotipi par mācekļību – un cik patiesībā tai ir liela nozīme.

Mācekļība nevar notikt tikai vienreiz nedēļā svētdienās, tai ir jābūt ikdienai. Domāju, ka daudziem konferences dalībniekiem tas bija liels jautājums - ko nozīmē mācekļība ikdienā, jo tradicionālā domāšanā esam pieraduši, ka mācekļība visbiežāk ir kāda izveidota apmācību programma, seminārs, ko cilvēks apgūst un tad "it kā" ir gatavs savai lielajai dzīvei. Bet realitātē bieži šīs apgūtās zināšanas izgaist – cilvēks, kurš uz "teicami" pabeidzis mācekļības apmācības kursu, ne vienmēr ir uzticams Kristus sekotājs dzīvē (tā tas ir ne tikai Latvijā, bet arī citās pasaules valstīs).

Lielais izaicinājums ir tajā, ka mācekļība ir nevis viena diena nedēļā, bet tai ir jābūt visai dzīvei. Lai darīt citus par mācekļiem, ir jābūt gataviem dziedot visu savu dzīvi. Tajā pašā laikā, vērojot konferences dalībniekus, bija jūtama doma: "Kaut tas ir izaicinoši, es to vēlos!" Un par to ir liels prieks! Kaut arī saprotam, ka, lai darītu par mācekli kādu

cilvēku, ir jādalās ar savu dzīvi, tomēr pārņem pārlicība, ka tieši tā Jēzus sagatavoja savus mācekļus un aicināja viņus – tātad, arī mūs – darīt tāpat.

Konferences galvenais lektors Cēzars Kalinovskijs pirmajā vakarā aicināja mūs domāt par Evaņģēlija spēku un mērķi. Evaņģēlijs ir visa centrā, arī mācekļības centrā. Jēzus sekotājs ir tas, kurš ir piedzīvojis Evaņģēlija brīnumaino spēku, kas mums nepelnīti dod iespēju saņemt grēku piedošanu. Evaņģēlijs ir tas, kas mums neļauj stāvēt uz vietas, bet mudina mūs šo Dieva vareno darbu atklāt cilvēkiem, parādīt Dieva godību cilvēkiem.

C. Kalinovskijs aicināja domāt arī par to, kā dzīvot Evaņģēlija motivētu dzīvi.

Tods Mors runāja par to, kas ir nepieciešams, lai mācekļība kļūtu par ikdienas dzīvi, un cik svarīgi dzīvot Svētā Gara vadībā. Ziedojot savu dzīvi Jēzus dotajai misijai, nav iespējams iztikt bez Dieva.

Sets Makbijs savukārt aicināja mūs domāt, kā veidot draudzi, kuras pamatā ir misionālas kopienas, kas palīdz izdzīvot mācekļību ikdienā. Tika runāts par ikdienišķās dzīves ritmiem, kas tiek izdzīvoti ar Evaņģēlija mērķi.

Konferencē tika runāts arī par to, kā sagatavot vadītājus draudzē, kas patiesībā ir mācekļības nākamais līmenis. Cēzars Kalinovskijs, runājot par draudzes vecaju īpašībām un kalpošanu, izaicināja ikvienu klātesošo vīrieti, liekot saprast, ka vecaju apraksts, kas minēts Pāvila 1. vēstulē Timotejam 3:1-7, neattiecas tikai dažiem izredzētajiem, bet ir raksturojums, uz kuru jātiecas un jāaug katram kristīgam vīrietim.

Konferences pēdējā dienā bīskaps Pēteris Sproģis runāja par to, kā kalpot savai pirmajai draudzei – ģimenei. Tas, cik veiksmīga būs kalpošana, ir atkarīgs no tā, cik lielu uzmanību mācītājs, vadītājs, draudžu dibinātājs veltīs savai ģimenei. Tātad ir

svarīgi, ka Jēzus dotais uzdevums tiek īstenots arī laulībā un ģimenē. Daudziem nācās atzīt, ka bieži vien tas ir visgrūtāk.

Man bija patīams prieks redzēt cilvēku mirdzošas acis un lielu sirds vēlmi konferencē iegūto pielietot un izdzīvot savā ikdienā. Šķiet, ka daudzus uzrunāja tas, ka lektori bija ne tikai kompetenti teoloģijā un teorētiskās zināšanās, bet arī ar bagātu pieredzi, kuru raksturo gan vilšanās, gan panākumi. Visiem bija iespēja dzirdēt dažādus stāstus un piemērus no Soma draudzes dzīves.

Nepazaudēsim Jēzus doto uzdevumu un atcerēsimies, ka tas var tikt īstenots tikai Svētā Gara vadībā un spēkā!

Visu lekciju video (ar tulkojumu latviešu valodā) jūs varat noskatīties Interneta mājas lapā: www.jaunasdraudzes.lv

Kaspars Šterns

LBDS bīskapa vietnieks jaunu draudžu dibināšanas jautājumos

Foto: **R. Jordan N. Sanchez**

Māris Vītols, BPI 2011. gada iesaukuma students. Pirms intervijas Māris lūdz Dievam, lai viņa stāsts izceļ un pagodina Dievu, nevis viņu pašu. Māra stāsts ir par Dieva lielumu un spēku cilvēka dzīvē.

Piedzimu laukos, Neretā. Ilgu laiku domāju, ka esmu piedzimis ļoti labā ģimenē. Katrs bērns savu mammu un tēti, lai kādi viņi būtu, uzskata par pašiem labākajiem cilvēkiem. Pusotra gada vecumā ar mani notika negadījums, tēvs dusmās meta mani pret sienu, un es tiku paralizēts. Divus mēnešus es paralizēts nogulēju slimnīcā un brīnumainā veidā, kad mamma sāka lūgt Dievu, piecēlos un sāku staigāt. Saka jau, ka bērni neko neatceras, taču, gadiem ejot, esmu sapratis, ko šie mēneši slimnīcā man ir nodarījuši ne tikai fiziski, bet arī garīgi un emocionāli. Daudzus gadus pēc tam es esmu mēģinājis tikt tam pāri, tikt dziedināts. Kad baznīcā ir bijuši šādi iekšējās dziedināšanas brīži, tad manī radās dziļa iekšējā sāpe par to, ka tikko tu esi paspējis piedzimt un iepazīt šo pasauli, tevi jau atraida. Tu guli viens pats, nemāki ne runāt, nevari paraudāt, tev apkārt ir tumsa un tu jūties nevienam nevajadzīgs un lieks ... Es bieži esmu jūties mazs, nevajadzīgs un lieks. Pusaudžu gadus es radīju par sevi tāda stiprā "mačo" iespaidu, lai noslēptu savu vājo personības pusi.

Mani vecāki ik pa laikam lietoja alkoholu, un es sev apkārt redzēju fizisku un emocionālu vardarbību, kuru man kā bērnam nebija saprotama. Kad viņi dzēra, viņi pārstāja rūpēties par mani. Spilgtākais, ko es no savas bērnības atceros: ir nakts, es esmu viens pats un eju meklēt savus vecākus. Ir tumšs, un man ir ļoti lielas bailes, ka mani atkal ir pametuši, ka es atkal nevienam neesmu vajadzīgs. Protams, es viņus brīnumainā kārtā atradu, un viss beidzās labi.

Bērnudārzā un arī pirmajā klasē zināja, kas ar mani notika, un izturējās saprotoši, neapspriežot manu nepilnīgo pusi, klibo kāju vai vēl ko citu. Ilgu laiku neizjutu, ka vispār esmu citādāks. Bet, kad astoņu gadu vecumā mani vecāki pārcēlās uz Rīgu, piedzīvoju, cik bērni var būt nežēlīgi pret mani. Iepazīnu, ko nozīmē sāpes, pazemojumi un asaras. Šis murgs turpinājās līdz 9. klasei. No sākuma sevi aizstāvēju, gāju klasiskajā cīņā, kāvos pretī. Kādā brīdī pārstāju sevi aizstāvēt, jo sapratu, ka tāpat palieku tas vainīgais gan no bērnu, gan skolotāju acīs, un, ja situ pretī, kad mani sit, man beigu beigās ir vēl sāpīgāk. Neaizstāvoties es saņēmu sitienu un varēju raudādams iet uz mājām. Taču arī mājās bieži nevienam neinteresēja, kas ar mani notiek. Nevienam nerūpēja, ka skolā mani apsaukā un nemitīgi pazemo.

Pusaudžu vecumā man uzradās draugi, arī no nelabvēlīgām ģimenēm, kas aicināja mani dzert, smēķēt, klaiņot. Tā bija pirmā sabiedrība, kas mani pieņēma kā cilvēku. Ilgi es tur nepaliktu. Mana mamma mani izrāva no šīs kompānijas.

Ciešot es redzēju, ka arī citi cieš. Un es kaut ko gribēju darīt citu labā. Toreiz es par Dievu nezināju, pārsvarā es dzīvoju vienatnē. Tad es kalu biznesa plānus, būru milzīgus sapņus, ka man būs māja, kur es paslēpsu tos cilvēkus, kas cieš no citiem. Iztēlojos, kā es viņus vadīšu uz ārzemēm, cik man būs lidmašīnu. Sapņoju par to, kā es mainīšu cilvēku dzīves. Protams, šie sapņi ātri vien sabruka. Es sapratu, ka nekas šajā dzīvē nav pastāvīgs, ka visi šie cilvēki agri vai vēl tevi pašu pievil.

Tāda ir mana bērnība, un, laikam ejot, es sapratu, ka negribu šeit dzīvot, ka šī ir ļauna pasaule, ka šī ir kļūda. Es domāju arī par pašnāvību. Astondesmitajos gados nāca modē ezotēriskā literatūra, kurā tika stāstīts par to, kas ir aiz nāves sliekšņa. Par Kristu gan tā nerunāja, un tad es domāju, ka tur gan būs laime, atbrīvošana no visa šī murga, ko es cietu.

Jau pusaudža gadus mums lika izlasīt V. Igo romānu "Nožēlojamie". Es gan izlasīju tikai pirmo daļu, taču šī grāmata iespaidoja manu dzīvi. Mani fascinēja priesteru rīcība, ka viņš bez jebkāda redzama iemesla izglāba cietumnieku. Sāku domāt par to, kāda ir šī cilvēka motivācija, glābjot otru. Grāmatā tas nebija tik skaidri formulēts, tur bija minēts, ka viņš ir ļoti labs cilvēks. Es īsti nesapratu, kādēļ viņš ir

tik labs, vai tad cilvēki var būt labi paši no sevis? Taču es pieņēmu to kā ideālu, tāpat arī es tāds varu būt. Kaut kāda gaismas, cerības dzirksts iespīdējās manā dzīvē.

1991. gadā daudzi runāja par Dievu, arī pats sāku apzināti meklēt Dievu. Kāda sieviete uzaicināja mani uz draudzi. Dievkalpojumā manu uzmanību piesaistīja skaistās meitenes, kas dziedāja korī, nevis sludinātā vēsts. Tajā laikā

es bieži biju diezgan depresīvā noskaņojumā savas dzīves apstākļu dēļ. Kādā tādā emocionāli smagā brīdī, ejot pa ielu, domās jautāju, kas tu esi, Dievs? Un tad dzirdēju vienu teikumu, kas izmainīja visu manu dzīvi. Tā bija atbilde – Dievs ir mīlestība. Es to dzirdēju iekšēji, es nesapratu, kas ar mani runā. Tagad es varu nosaukt vārdā – tas bija Svētais Gars, kas ar mani runāja, pilnīgi pāršķēlot mani uz pusēm, pilnīgi izmainot mani.

Tā kā visi manā ģimenē bija formāli katoļi, tad es nolēmu arī kļūt par katoļi, sāku regulāri apmeklēt katoļu baznīcu, pārgāju mācīties uz Katoļu ģimnāziju. Tur jutu pamudinājumu kalpot Dievam. Nakts Adorācijai laikā, kad biju lūgšanā uz ceļiem, vienā brīdī uz dažām sekundēm es sadzirdēju tūkstošiem balsu, kas sauca palīgā. Es vispirms apskatījos apkārt, vai kāds cits to arī dzirdējis. Man bija sajūta, ka tie, kas sauca palīgā, bija no elles. Kad es par to stāstīju citiem, viņi teica, ka es laikam biju iemidzis. Pēc tam sapratu, ka tas, ko dzirdēju, ir ļoti dziļi manī iesakņojies. Manī radās dziļa līdzjūtība pret pazudušām dvēselēm.

1994. gadā es iestājos Rīgas Katoļu garīgajā seminārā. Mācījos tur divus gadus. Biju ļoti aktīvs, varbūt par pārlieku. Līdz ko sāku mācīties, visi sāka mani cienīt, nāca man kā nākošajam priesterim prasīt padomu. Tad nu es palieku vai nu uzpūtīgs, vai arī vēl nebiju emocionāli nobriedis. Es aizgāju no turienes, un manī sākās dziļa ticības krīze. Es jutos vainīgs, ka noliedzu savu aicinājumu. Aicinājums ir kā daļa no tevis, tu nevari to noņemt un nolikt malā, tas tevi dzīvo, pukst kā sirds. Es mēģināju to aplāpēt, domāju, ka iešu mācīties kaut ko citu, aizmirsīšu par cilvēku pestīšanu. Bet viss pārējais, ko mācījos, likās pliekans. Negribēju zaudēt gadus un mācīties kaut ko tādu, ko es pēc tam nedarīšu. Es sāku lietot alkoholu, dzīvot izlaidīgu dzīvi. Šie četri gadi manā dzīvē bija grēku murgs, pazudēju visu, kas man bija – draugus, visu respektu, ko biju ieguvis, visu naudu un mājas iedzīvi.

2000. gada vasarā pēc pamatīgas piedzeršanās es attapos savās mājās, kurās visu biju nodzēris un notraipījis, biju pārdevis savu pēdējo skapi. Tajā brīdī sapratu, ka man ir jāmeklē Dievs. Arī visus šos četrus gadus meklēju Dievu, bet nevarēju atgriezties, grēks vilka mani atpakaļ. Es gāju arī uz baznīcu, jutu savu aicinājumu, bet jutos visu tā necienīgs, metu to pie malas, centos nedomāt par visām šīm lietām. Reiz aizgāju uz kristīgo grāmatnīcu, kur iepazīnos ar tās īpašnieku Aivaru, kurš man kopš tā laika ir ļoti tuvs draugs un ar kura palīdzību atkal atgriezpos pie Jēzus.

2003. gadā es iepazīnos ar savu sievu Agnesi. Interneta portālā *baznica.lv* ieliku iepazīšanās sludinājumu. Vairākas meitenes uzrakstīja garas, skaistas vēstules. Atnāca arī viena īsa vēstulīte, kurā bija rakstīts – ja vēlies, vari piezvanīt. Piezvanīju, un mēs satikāmies. Kad es pirmoreiz ieraudzīju Agnesi, sapratu, ka mana dzīve būs ar viņu kaut kā saistīta. Viņai gan tā nelikās. Pēc pirmās tikšanās viņa nodomāja, ka vairāk ar mani netiksies. Es Agnesei uzrakstīju vēstuli ar līdzību par bagāto tirgotāju, kuram Jēzus rāda

Māris Vītols ar ģimeni – sievu Agnesi un meitām Esteri un Katalīnu

pērli un saka, ka viņš šo pērli gadiem ir lolojis, slīpējis un ir sagatavojis to tieši viņam. Tirgotājs pārdeva visas pārējās pērles, atstāja itin visu, kas viņam bija, lai varētu iegūtu tikai šo vienu pērli. Viņu šī vēstule dziļi iespaidoja. Mēs sākam draudzēties. Pēc diviem gadiem mēs apprecējāmies. 2006. gadā piedzima mūsu pirmā meitiņa Estere, 2010. gadā – Katalīna.

Es ļoti mīlu savu sievu. Viņa ir pati skaistākā sieviete uz pasaules, viņa tiešām ir kā tā skaistā pērle, kas veidota Kunga rokās. Kad esmu skumjš (un es bieži tāds esmu), kad domāju, ka manā dzīvē nekas nenotiek, tad es iedomājos savā priekšā savu sievu – tādu dārgumu Dievs man ir devis! Pat ja Viņš man nebūtu devis neko citu, tad Agnese ir dāvana, kas ir Dieva pierādījums manā dzīvē. Arī mans galvenais ticības pamērs ir mana sieviņa. Viņa ir tas cilvēks, kas man iemācīja kristietību reālā dzīvē, darbos, attiecībās. Tieši viņa man iemācīja, ko nozīmē kalpot un mīlēt. Viņa ir mans palīgs, ar viņu es dalos visā.

Es esmu pateicīgs Dievam, ka varu mācīties BPI, piepildīt to aicinājumu, ko Dievs man ir devis. Kad izlasīju par Atvērto durvju dienām BPI, Dievs mani uzrunāja lūgšanā, atgādināja par Savu aicinājumu man. Tas arī nekad nav bijis atdalāms no manis, es ar to dzīvoju, augu. Kad Atvērto durvju dienās BPI bīskaps runāja par

latviešu tautu, cilvēkiem, sāpi par pazudušajiem, katrs vārds, ko viņš teica, atbalsojās manī. Es teicu – Dievs, te es esmu, sūti mani. Mācības BPI un īpaši tas, ka jādzīvo starp pušiem, norūda raksturu. Mēs nobriestam, mēs mācamies aizliegt paši sevi, nolikt malā savas ambīcijas. Mācamies nekonkurēt, bet kalpot viens otram.

Viss pārdzīvotais, viss, ar ko esmu cīnījies, dzīvojot tumsā, ir sašķēlis, ievainojis manu personību. Zinu, ko nozīmē, ka Jēzus no jauna liek kopā, ka jāmācās kā mazam bērnam no jauna staigāt, skatīties uz daudzām lietām citādi. Tas ir dažreiz ļoti smagi. Man bija jāmācās saprast, ka cilvēki nav ienaidnieki. Tikai Jēzus var izvest cauri šim dziedināšanas procesam. To, kas ar mani ir noticis, arī fizisko vardarbību, sātans gribēja padarīt par manu sakāvi, bet Dievs to ir pārveidojis par manu vislielāko, vislabāko ieroci. Tas ir mans zobens, tāpat kā Kristus krusts, kuru sātans gribēja padarīt par viņa beigām, bet Kristus padarīja to par ieroci, kas uzvarēja pasauli. Tāpat visu, kas noticis ar mani, Dievs ir padarījis par manu ieroci, manu zobenu. Un ja es to turu makstī un želojos, ka man nav tāda zobens kā kādam citam, no tā nav nekādas jēgas. Man tas ir jālieto Viņam godam un citu cilvēku pestīšanai.

Interviju sagatavoja **Nora Rautmane**
BPI Programmu administratore

Turpinājums svētrunai "Kas tu esi?" no 2. lpp.

Jānis Kristītājs noraida viņam piedēvēto godu, lai izceltu, paaugstinātu Kristu. Kristiešu pazīmei arī šodien ir jābūt pazemībai. Ar pazemību sākas glābšana. Žēlastība. Jauna dzīve. Atcerieties pazudušā dēla stāstu Lūkas evaņģēlijā – tad, kad viņš pazemīgi nāca pie atziņas par savu dzīvi, savu varēšanu vai nevarēšanu, tad sākās viņa ceļš uz mājām.

Jānis Kristītājs saka, ka Kristus vajag augt, bet viņam iet mazumā. Jāni vēlāk iemeta cietumā, viņš arī tika brutāli nogalināts. Jānis palika tik mazs, ka gāja mocekļa nāvē. Taču Kristus spēks un ietekme auga augumā ar katru dienu. Ne velti šodien kristietība ir lielākā reliģija pasaulē. Joprojām Kristus aug tur, kur kristieši iet mazumā un pazemībā. Jānis Kristītājs noraida godu, jo cilvēka lielums vienmēr pazemina Kristu. Mums katru dienu ir jāizcīna cīņa starp sevi un Kristu – kam augt un kam iet mazumā. Pazemība ir ceļš uz Kristus lielumu manā dzīvē. Tāpēc jautā: cik manā dzīvē ir pazemības? Tas ir arī jautājums par Kristus lielumu.

Treškārt, Evaņģēlijs parāda, ka Jāņa Kristītāja dzīves aicinājums ir būt par Kristus liecinieku. Kad Jānim prasīja: "Kas tu esi?", viņš teica: "Es esmu saucēja balss tuksnesī." Jānis dzīvoja tuksnesī. Tas nenozīmēja, ka viņš sarunājās ar tuksnesi. Tuksnesis bija sabiedrība. Saucēja balss tuksnesī nozīmēja, ka cilvēku jūtas, prāti un dzīves ir izkaltušas, nedzīvas kā tuksnesis. Tas nozīmē, ka sabiedrībā dominējošais materiālisms, sekulārisms un ārišķīgums dzīvi padara kā tuksnesi. Dzīve bez Kristus ir mirusi.

Jāņa Kristītāja laikā sabiedrība bija pārņemta ar politisku un reliģisku izredzētību. Viņi uzskatīja, ka viņiem kā Dieva tautai pieder Dieva apsolījumi. Pats Dievs ir apsolījis gādāt par viņiem. Tauta nemitīgi jautāja: cik ilgi tad Viņš vēl pieļaus šo pazemojošo atrašanos zem Romas varas? Dievam taču reiz ir jāparāda savs spēks un vara! Dievam jāšūta šis atbrīvotājs Mesija, kas Romu

satrieks pišļos! Taču Jānis pasaka: jūs – Dieva tauta, visi esat kā tuksnesis. Jūs visi esat lemti iznīcībai kā tuksnesī, ja vien nenāksiet pie Kristus kā Atbrīvotāja. Pravietojums arī piepildījās. Burtiski. Izlasiet divas L. Feitvangeras grāmatas "Jūdu karš", kas ir ļoti interesanti uzrakstītas par Kristu un šo laiku. Grāmatās mēs redzam, ka 70. gadā pēc Kristus, kad Romas ķeizara Vestpasīāna dēls Titus nonāca pie Jeruzālemes, viņam iepatikās šī pilsēta. Titus to negribēja izpostīt, taču jūdu fanātisma dēļ Jeruzāleme tika aplenkta un vēlāk izpostīta. Jūdu tautas svētākā vieta, templis – sagrauts. Tauta tika iznīcināta kā garīgi, tā materiāli. Un mēs zinām, ka šis templis joprojām vēl nav uzcelts. Šī tempļa vietā pašreiz atrodas mošeja. Ja cilvēka, tautas dzīve nenes augļus ne tiešā, ne pārnestā nozīmē, tad tā ir kā tuksnesis.

Vai tad mēs nevaram teikt, ka arī Latvijā mēs esam tuksnesī? Jo katru gadu nomirst apmēram desmit tūkstoši cilvēku vairāk nekā piedzimst. Un kur nu vēl tie tūkstoši, kas ir devušies uz ārzemēm. Burtiski mēs kā tauta šeit izmirstam. Cilvēka dzīve ir kā tuksnesis, ja tajā nav augļu. Ne materiālo, varas, slavas augļu, bet gan to augļu, par kuriem runā Evaņģēlijs. Tie ir Gara augļi, kā Pāvila vēstulē galatiešiem 5. nodaļā – mīlestība, prieks, miers, pacietība, laipnība, labprātība, uzticamība. Ja cilvēks nav saistīts ar Kristu kā zars ar vīna koku, tad viņš nokalst. Ja zars nenes augļus, tad viņš tiek noņemts un sadedzināts. Tāpēc arī Jāņa Kristītāja sūtība un uzdevums bija sludināt atgriešanos no grēkiem. Mācīt atjaunotu dzīvi Kristū. Aicināt uz piepildīšanu ar Svēto Garu, jo tikai Gars ir dzīvības devējs.

Mēs mirstam fiziski, garīgi. Mēs esam kā tuksnesis. Tāpēc šodien skan jautājums: kas būs saucēja balss tuksnesī? Vai tā ir televīzija, radio vai Internets? Vai varbūt evaņģelizācijas festivāli? Vai grāmatas? Baznīcas, kas ir atvērtas svētdienās, vai tās uzrunās tuksnesi? Jānis Kristītājs un evaņģēliji aicina tevi un mani sludināt, teikt,

liecināt un parādīt ceļu pie Kristus. Mēs esam aicināti sēt sēklu tuksnesī. Svētais Gars būs tas, Kurš ļaus tai reiz uzdīgt.

Raimondam viss dzīvē gāja "uz augšu". Pēc augstskolas beigšanas viņš strādāja par darbu vadītāju celtniecībā. Nodibināja ģimeni, dzima bērni. Kādu laiku viņš strādāja par reiz slavenā Ādažu kolhoza priekšsēdētāja Alberta Kaula "labo roku". Divdesmit piecu gadu vecumā viņš pats kļuva par jaunāko kolhoza priekšsēdētāju Latvijā. Vēl pēc pāris gadiem viņš kļuva par kādas Latvijas komercbankas viceprezidentu. Viņam bija viss. Taču kāds Raimonda kolēģis ik pa brīdim stāstīja viņam par Kristu. Aicināja nākt līdz uz baznīcu. Raimonds atteica, viņš bez Dieva iztika tīri labi. Tad laiki mainījās, Raimonds divus gadus palika bez darba, bez līdzekļiem, ietekmes, arī draugu, iespēju palika mazāk. Viņu pārņēma aizvainojums, izmisums, pat depresija. Tad kādu svētdienu Raimonds atcerējās, ka viņa kolēģis bija stāstījis par Dievu. Reiz kolēģa teiktais viņā uzdīga, bet Raimondam nebija nekādas izpratnes, kas ir Bībele, baznīca, Kristus, Gars, Dievs. Pēc zvana uz 1188 viņš aizgāja uz tur ieteikto baznīcu. Mācītājs runāja tieši to, ko viņam vajadzēja dzirdēt. Vēl ilgi pēc tam Raimonds domāja, kā mācītājs varēja zināt par viņu visu. Otrajā svētdienā dievkalpojuma laikā Raimonds atdeva savu dzīvi Kristum. Viss mainījās – viņa raksturs, ģimene, apstākļi ģimenē, darba iespējas. Viss kļuva jauns. Reiz kāda sacītais par Kristu uzdīga.

Jānis beigās, 34. pantā saka: "Es esmu redzējis un liecinājis, ka šis ir Dieva Dēls." Cilvēki agrāk vai vēlāk tev jautās: kas tu esi? Kāda ir tava atšķirība? Kāds ir tavs raksturs? Kāds ir tavs mērķis?

Tu arī esi aicināts kļūt par Kristus balsi tuksnesī, kļūt par ceļa rādītāju uz cerību Kristū. Tu esi aicināts būt par tilta cēlāju uz jaunu dzīvi. Būt par Kristus liecinieku tur, kur tava dzīve rit. Ejiet pa visu pasauli un pasludiniet Evaņģēliju visai radībai! Lai Dievs to mums palīdz darīt! Āmen.

ZIŅAS DRAUDZĒM

MĀSU APVIENĪBA

**Māsu apvienības nometne sievietēm "Svētā Gara auglis" 22.-24. jūlijs
Bulduru dārzkopības tehnikums, Viestura ielā 6, Bulduri, Jūrmala**

Mīļās māsas, jūs tiek aicinātas būt kopā arī šajā vasarā, lai slavētu un pielūgtu mūsu Kungu un Pestītāju, lai dalītos savās pārdomās un pieredzē un stiprinātu sadraudzības saites.

22. jūlijs

14:00 Reģistrācija
16:00 Atklāšana
19:00 Vakara programma

23. jūlijs

Rīta lūgšana un dienas ieskaņa, diskusiju grupas, lekcijas
14:00-17:00 Dažādas radošās darbnīcas
19:00 Vakara programma

24. jūlijs

Rīta dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu un lūgšanu stacijas

Foto no Māsu apvienības 2010. gada nometnes Bulduros

PELDI PRET STRAUMI!

Tad nu pakļaujieties Dievam, stājieties pretī velnam, un tas no jums bēgs. (Jēkaba 4:7)

Ja mums ātri un īsi būtu jāatbild uz jautājumu: "**Ko nozīmē būt kristietim šajā pasaulē?**", tad mēs droši varētu atbildēt, ka **tas nozīmē šajā pasaulē peldēt pret straumi, peldēt pret straumi visu mūžu.** Ne tikai kādas sekundes, minūtes, stundas, mēnešus vai gadus, bet visu savu mūžu. Tie, kas ir izbaudījuši uz savas ādas, ko patiesībā nozīmē peldēt pret straumi, labi saprot, ka, tikko mēs pārtrauksim peldēt kaut uz pāris sekundēm, straume mūs ar lielu spēku aiznesīs atpakaļ. Iespējams, ka atsviedīs pat tālāk no tās vietas, no kuras mēs savu peldējumu būsīm sākuši.

Peldēt pret straumi nav romantiska atpūta, bet smaga garīga un fiziska cīņa. Līdz Kristus otrajai atnākšanai šajā pasaulē notiks nemītīga cīņa starp labo un ļauno, starp Dievu un sātānu. Šīs pasaules valdnieka sātana griba ir, ka mēs visi rāmi peldētu pa straumi, kas ved uz mūžīgu pazušanu. Un viņš tiek ļoti apbēdināts, ja kāds uzdrošinās domāt un rīkoties pretēji viņa gribai. Viņš darīs visu, lai to nepieļautu. Lai turētos pretī šai stramei un uzdrošinātos peldēt pretējā virzienā, nepietiks tikai ar cilvēka fizisko rādījumu un prāta gudrību. Varbūt kādu brīdi mēs to varēsim paši, bet agrāk vai vēlāk mūsu resursi izsīks.

Tad nu pakļaujieties Dievam, šim varenajam spēkam, kas līdz ar Jēzusu

Kristus uzvaru pār nāvi, pierādīja sātana bezspēcību Visuvarenā Dieva priekšā. Šī pakļaušanās dos vēlmi, drosmi un spēku stāties pretī velnam un peldēt pret straumi.

Tas ne tikai ļaus mums uzsākt šo peldējumu, bet arī to pabeigt, jo mēs lasām, ka velns bēgs no tādiem cilvēkiem, kuri būs pakļāvušies Dievam – pret tādiem viņš ir bezspēcīgs. Vēl jo vairāk viņš ir bezspēcīgs pret draudzi, kurai šādi cilvēki pieder. Šādām draudzēm apvienojoties, veidojas milzīgs spēks, no kura sātans bēg pa gabalu. Ja kāds šajā peldējumā arī pagurs, tad tūlīt viņa vietā stāsies cits brālis vai māsa, un peldēšana pret straumi turpināsies, līdz Augstais Gans parādīsies un mēs saņemsim nevīstošo godības vainagu.

Mīļie brāļi un māsas Kristū! **Šā gada 23.-25. jūnijs mums būs lieliska iespēja visiem peldēt pret straumi un pēc iespējas kuplāk skaitā doties uz Vaiņodi, lai apliecinātu, kāds spēks ir tad, ja Dieva bērni pulcējas kopā.** Ja jūs kādu iemeslu dēļ šaubāties, vai vērts mērot tik tālu ceļu, tad atcerieties, ka šajā apkārtnē ir cilvēki, kas izmīstīgi mēģina peldēt pret straumi, kura bieži izrādās spēcīgāka, nekā viņi bija domājuši. Jūsu pieredze, gudrība un spēks, kas sakņojas Jēzū Kristū, būs par stiprinājumu mums visiem. Paturēsim savās aizlūgšanās šī gada Lielos Jāņus! Lai Dievs jūs brīnīšķīgi svētī!

Vaiņodes un Paplakas draudžu sludinātājs **Ainars Purmalis**

LBDS LIELIE JĀŅI 2011

"Peldi pret straumi!"

Laiks: 23.06.–25.06.2011.

Vieta: Vaiņode

Rīkotāji: Vaiņodes baptistu draudze

23. jūnijā no plkst. 10:00: sports, sadraudzība, vakara koncerts un ugunskurs, kā arī nakts pasākumi dažādiem vecumiem un interesēm.

24. jūnijā: interešu grupu nodarbības, diskusija, semināri, pasākumi bērniem un ģimenēm, sporta spēļu fināli, talantu šovs un vakara koncerts ar draudžu priekšnesumiem.

25. jūnijā: svētku noslēguma dievkalpojums ar sadraudzību un ekskluzīvas ekskursijas pa apkārtnes populārākajām vietām.

Dalības maksa **Ls 5** (teritorijas noma, rīkošanas izdevumi, pusdienu zupa). Atlaides ģimenēm ar bērniem, skolēniem, studentiem un pensionāriem. Par brokastīm un vakariņām jā rūpējas pašiem, bet darbosies arī Jāņu nometnes kafējnīca. Nakšņošana telšu pilsētiņā vai internātskolā par atsevišķu samaksu.

LBDS Lielie Jāņi nav pagāniski Līgo svētki, tie tiek mērķtiecīgi plānoti. Tā ir iespēja LBDS draudžu māsām un brāļiem satikties neformālā vidē un pavadīt laiku sadraudzībā. Tā ir iespēja jauniešiem pavadīt šos svētkus kopā ar saviem kristīgajiem draugiem un nemeklēt "sliktu sabiedrību", kas samaitā labus tikumus. Tā ir iespēja uzaicināt savus draugus uz kristīgiem Jāņiem, lai kopīgi dalītos ticības pieredzē, lūgtu Dievu un izprastu Dieva prātu savā dzīvē.

Priecāsimies par finansiālo atbalstu Lielo Jāņu rīkošanai.

Vaiņodes baptistu draudze Elkoņu iela 3

Reģ. nr. 90000107723

SEB Banka, Konts: LV56UNLA0050007132156

Kontaktāruni: 26168193; 29335590; e-pasts: koradarbnica@gmail.com; baiba.cima@inbox.lv
Plašāka informācija: www.koradarbnica.lv

BĪBELES LASĪŠANAS PLĀNS MAIJAM

1. 2. Samuēla 5:1-10,
1. Laiku 11-12	16. Psalmi 3-4, 12-13,
28, 55
2. Psalmi 133	17. 2. Samuēla 16-18
3. Psalmi 106-107	18. Psalmi 26, 40, 58,
61-62, 64
4. 2. Samuēla 5:11-
6:23, 1. Laiku 13-16	19. 2. Samuēla 19-21
5. Psalmi 1-2, 15,
22-24, 47, 68	20. Psalmi 5, 38, 41-42
6. Psalmi 89, 96, 100-
101, 105, 132	21. 2. Samuēla 22-23,
Psalmi 57
7. 2. Samuēla 7,
1. Laiku 17	22. Psalmi 95, 97-99
8. Psalmi 25, 29, 33,
36, 39	23. 2. Samuēla 24, 1.
Laiku 21-22, Psalmi
30
9. 2. Samuēla 8-9,
1. Laiku 18	24. Psalmi 108-110
10. Psalmi 50, 53, 60, 75	25. 1. Laiku 23-25
11. 2. Samuēla 10,
1. Laiku 19, Psalmi
20	26. Psalmi 131, 138-139,
143-145
12. Psalmi 65-67, 69-70	27. 1. Laiku 26-29,
Psalmi 127
13. 2. Samuēla 11-12,
1. Laiku 20	28. Psalmi 111-118
14. Psalmi 32, 51, 86,
122	29. 1. Kēniņu 1-2, Psalmi
37, 71, 94
15. 2. Samuēla 13-15	30. Psalmi 119:1-88
	31. 1. Kēniņu 3-4, 2.
Laiku 1, Psalmi 72

maijs

1

Pateiksimies un lūgsim par Pasaules Baptistu Alianses rīkoto Pasaules baptistu svētdienu. Pasaules Baptistu Aliansē vienojušās 218 apvienības no 120 valstīm. Lūgsim par baptistu ģimeni pasaulē, lai Svētais Gars to vada. Mūsu ziedojumi atbalstīs Pasaules Baptistu apvienību un palīdzēs stiprināt tos, kas ir vajadzībās, vajāšanās un cīnās, lai pasludinātu Evaņģēliju naidīgā pasaulē. Lūgsim par vadītājiem – prezidentu Džonu Aptonu un ģenerālsekretāru Nevillu Kallamu.

KRIMULDAS DRAUDZE

Pikst. 11:00 Dievkalpojums. Viesojas Pestīšanas Tempļa draudzes mūziķi.

2

Pateiksimies un lūgsim par Liepājas draudzi "Evaņģēlija balsis". Lūgsim par mācītāju v. i. Andreju Siseni un viņa ģimeni un lai nelielā draudze piedzīvo garīgu uzplaukumu.

3

Lūgsim par Ukrainas Evaņģēlisko kristiešu baptistu asociācijas savienību, kurā ir 2422 draudzes ar 130 827 locekļiem.

4

Lūgsim par Svētdienskolas organizēto Bērnu mūzikas un dziesmu dienu, kas šodien notiek Rīgā. Pateiksimies un lūgsim par bērniem, pusaudžiem un jauniešiem mūsu draudzēs. Lūgsim gudrību un spēku cilvēkiem, kas strādā šajās nozarēs. Lūgsim, lai Dievs palīdz draudzēm ieraudzīt un rast jaunas iespējas paplašināt bērnu kalpošanu, aizsniedzot bērnus ārpus draudzēm.

Rīgas Semināra draudzes dievnams

Pikst. 10:00 Bērnu mūzikas un dziesmu dienas sākums.

Pestīšanas Tempļa draudzes dievnams

Pikst. 14:00 Noslēguma koncerts.

5

Lūgsim katrs par savas draudzes mācītāju. Lai Dievs atjauno viņu spēkus garīgam darbam draudzēs.

6

Lūgsim par dabas stihiju skarto un izpostīto Japānas zemi, kur pēdējā laikā notikušas spēcīgas zemestrīces, cunami un kodolkatastrofa. Lūgsim gudrību, veselību un izturību brīvprātīgajiem, kas strādā šajās vietās.

7

Lūgsim un pateiksimies par Māsu apvienību, tās vadītāju Elītu Lapiņu un viņas ģimeni. Lūgsim par semināru "Sievietes sirds", kas šodien notiek Mateja draudzē.

KONFERENCE SIEVIETĒM

Pikst. 10:00-18:00 Seminārs "Sievietes sirds" Rīgā, Matīsa ielā 50B ar lektori Polu Rainhārti no ASV. Īpašie viesi: Linda un Māris Prinduļi. Telefons uzziņām: 26540031. Dalības maksa: Ls 2 (pusdienas iekļautas)

8

Ģimenes un Mātes diena. Pateiksimies un lūgsim par saviem tuviniekiem un ikvienu ģimeni. Lūgsim, lai ģimenēs vairojas mīlestība un uzticība. Lūgsim par tām ģimenēm, kas atrodas ārzemēs. Lūgsim gudrību vecākiem, audzinot bērnus patiesā gudrībā.

Pateiksimies un lūgsim par Liepājas draudzi "Evaņģēlija gaisma", sludinātāju Sergeju Garkušu, viņa ģimeni. Lai Dievs dod vadītāju darbam ar pusaudžiem un jauniešiem. Lai Svētais Gars atbalsta un palīdz sagatavošanās darbos vasaras nometnēm. Aizlūgsim par garīgo augšanu jauniešu vidū un par evaņģelizāciju Liepājas Karostā.

LIEPĀJAS DRAUDZE "EVAŅĢĒLIJA GAISMA"

Pikst. 11.00 Sergeja Garkuša ordinācijas par mācītāju dievkalpojums ar LBDS bīskapa P. Sproģa piedalīšanos.

9

Pateiksimies un lūgsim par Liepājas Nācaretes draudzi, par tās mācītāju Egilu Ķeiri un ģimeni. Pateiksimies Dievam par mīlestību un žēlastību, kuru Viņš bagātīgi izlējis pār draudzi. Lūgsim par draudzes nozaru vadītājiem un ikvienu, kurš pieaug ticībā Nācaretes draudzē.

10

Lūgsim par Šveices Baptistu savienību ar tās 12 draudzēm un 1 115 locekļiem.

11

Pateiksimies un lūgsim par Liepājas Pāvila draudzi, tās mācītāju Mārtiņu Balodi un viņa ģimeni. Pateiksimies par aktīviem cilvēkiem draudzē, kas aplicina Jēzu citiem. Aizlūgsim par vecaju kalpošanas izveidošanu un attīstīšanu.

12

Aizlūgsim par mūsu valsti un valdību. Aizlūgsim par Latvijas iedzīvotājiem, kuriem neklājas viegli. Lūgsim, lai cilvēki atsauktos Dievam, Kurš mīl visus neatkarīgi no viņu ienākumiem vai parādiem.

LBDS VADĪTĀJU APMĀCĪBA V4

12.-13. maijs V4 vadītāju apmācība viesnīcā "Arkādija" Apšuciemā. Tālrunis uzziņām: 26554780

13

Pateiksimies un lūgsim pēc Dieva gudrības Kristīgās vadības koledžas kalpošanām. Aizlūgsim par tās vadību, darbiniekiem un studentiem, lūgsim par zināšanu praktisko pielietojumu dzīvē.

LBDS DRAUDŽU DIBINĀŠANAS APMĀCĪBA M4

13.-14. maijs M4 draudžu dibinātāju apmācība viesnīcā "Arkādija" Apšuciemā. Tālrunis uzziņām: 26554780

14

Lūgsim par Garīdznieku brālību. Pateiksimies par jauno Garīdznieku brālības priekšsēdētāju Pēteri Eisānu un Garīdznieku brālības kolēģiju. Lūgsim pēc garīgā spēka un izturības visiem garīdzniekiem.

RĪGAS SEMINĀRA DRAUDZE

Jauniešu tikšanās – riteņbrauciens no Valmieras uz Cēsīm gar Gauju kopā ar Valmieras, Cēsu, Mazsalacas, Siguldas draudzes jauniešiem.

15

Aizlūgsim par draudzēm, kurās nav mācītāja. Aizlūgsim par Aizviķu, Mālpils, Madonas, Nurmižu, Piltenes, Rucavas, Valdemārpils – Ārlavas, Valmieras, Jelgavas draudzēm un tiem kalpotājiem, kas tajās kalpo.

LIEPĀJAS CIĀNAS DRAUDZE

Pikst. 16:00 Draudzes kora gadasvētku svinīgais dievkalpojums. Viesi: Rīgas Vīlandes draudzes mācītājs Ģirts Ašņevics un komponists Ēriks Ešenvalds ar dziedātājiem.

VAIŅODES DRAUDZE

Pikst. 11:00 Draudzes kora gadasvētku dievkalpojums

TUKUMA DRAUDZE

Pikst. 11:30 Laimneša Pauliņa ordinācijas par mācītāju un Jura Doveiko ievēšanas sludinātāja amatā dievkalpojums ar LBDS bīskapa P. Sproģa piedalīšanos.

VENTSPILS DRAUDZE

Pikst. 11:00 Kora gadasvētku dievkalpojums. Viesi: Priekules baptistu draudzes sludinātājs Mārcis Ziverts un koris.

maijs

16

Aizlūgsim par Līgatnes draudzi, tās sludinātāju Mārtiņu Rijnieku un viņa ģimeni. Lūgsim par darbu ar bērniem svētdienskolā un Labās vēsts pulciņā, un par darbu ar jauniešiem. Lai Labā vēsts aizsniedz Līgatnes iedzīvotājus. Lūgsim par vienotību draudzē.

23

Lūgsim par Madonas draudzi. Aizlūgsim, lai Dievs draudzei dod jaunu garīdznieku. Lai veiksmīgi norit gatavošanās vasaras kalpošanām. Lai sētais Dieva vārds turpina augt un aizsniegt Madonas apkārtnes iedzīvotājus.

17

Aizlūgsim par Vācijas Evaņģēlisko brīvo draudžu baptistu savienību ar tās 823 draudzēm un 83 285 locekļiem.

SVEICAM JUBILEJĀ!

Sveicam mācītāju **Denisu Doroninu** (Pāvilostas draudze) 40 gadu jubilejā!

24

Aizlūgsim par Ziemeļserbijas Baptistu draudžu savienību, kurā ir 69 draudzes un 1 983 locekļi.

25

Lūgsim par jaunām draudžu dibināšanas vietām, lai Svētais Gars dod saskafti iespējas jaunām kalpošanām un nostiprina jau uzsākto darbu.

18

Lūgsim un pateiksimies par Limbažu draudzi, tās sludinātāju Jāni Kalēju. Aizlūgsim par draudzes nometni, lai tā atstātu paliekošu ietekmi draudzes locekļu dzīvēs. Lūgsim par draudzes vienotību, aizsniedzot citus ar Evaņģēliju, un lai draudze turpina meklēt Dievu un sekot Viņam.

26

Lūgsim par Muzikālās kalpošanas apvienības darbu. Aizlūgsim par tās vadītāju Jāni Jūrmali un viņa ģimeni. Lūgsim, lai sekmīgi norit gatavošanās MKA kongresam Pāvilostā, kas notiks no 22.-24. jūlijam.

27

Lūgsim par atmodu mūsu sirdīs, lai cilvēku sirdis pieķeras Dievam, iemīl Viņu un paklausa, ilgojoties piepildīt Viņa plānu.

19

Lūgsim par tiem, kas ir vientuļi un noskumuši, lai Kristus klātbūtne dod dzīvei patieso vērtību.

28

Lūgsim par Svētdienskolu apvienību. Lūgsim, lai katrā draudzē var notikt darbs ar bērniem un pusaudžiem. Pateiksimies un lūgsim par Svētdienskolu apvienības priekšnieka vietnieci Elzu Rozi, lai Svētais Gars vada un palīdz garīgajā darbā un dod veselību un stiprinājumu.

20

Lūgsim par LBDS Kongresa veiksmīgu norisi. Par padomes un komisijas locekļu vēlēšanām un iedrošinājumu draudžu vadībai turpmākai kalpošanai draudzēs.

LBDS KONGRESS 2011

Savienības namā, Rīgā, Lāčplēša ielā 37.

29

Aizlūgsim par misiju darbu Latvijā un ārpus tās. Lūgsim par Brazīlijas latviešu baptistu kalpošanu, par Lienī Svoku no Jelgavas baptistu draudzes, kas kalpo Rinkonas misijā.

21

Pateiksimies un lūgsim par mūsu draudzēm, par draudžu atjaunotni un garīgo stiprināšanos. Lūgsim par mieru un vienprātību draudzēs.

LBDS KONGRESS 2011

Savienības namā, Rīgā, Lāčplēša ielā 37.

SIGULDAS DRAUDZE

Pikst. 16:00 Sandija Aizupieša izešanas sludinātāja amatā dievkalpojums.

22

Aizlūgsim par Baltijas Pastorālā institūta darbu. Pateiksimies Dievam par studentiem, kas jau aktīvi kalpo draudzēs kā sludinātāji vai kalpošanu vadītāji. Lūgsim, lai Tas Kungs tiem, kas vēl meklē Viņa gribu kalpošanai, to atklātu. Lūgsim, lai Dievs turpina aicināt Savus kalpus.

AIZPUTES DRAUDZE

Pikst. 11:00 kora 130. gada svētki. Viesis: Dr. Jānis Alfrēds Šmits, LBDS bīskaps (kalpojās 2002-2006), Rīgas Misionāru dr. goda mācītājs. Aicināti visi bijušie Aizputes kora dziedātāji un garīdznieki, kas ir kalpojuši Aizputē.

VAIŅODES DRAUDZE

Pikst. 16:00 Edgara Purmaļa izešanas sludinātāja amatā dievkalpojums

EIROPAS VADĪBAS FORUMS

22.-26. maijs bīskaps Pēteris Sproģis pārstāvēs LBDS un ir aicināts runāt par mūsu kopējo darbu Latvijā. Informācija: www.euroleadership.org/churchplanters

30

Pateiksimies un lūgsim par bērniem, skolēniem un studentiem, kas šogad beidz mācības, lūgsim par Dieva vadību tiem, kas izvēlas turpināt mācības.

31

Aizlūgsim par Ēģiptes Baptistu konvenciju ar 18 draudzēm un 12 100 locekļiem. Lūgsim Dieva palīdzību un gudrību politisko pārmaiņu un grūtību laikā.

SVEICAM JUBILEJĀ!

Sveicam pensionēto mācītāju Gunāru Lemaīķi 75 gadu jubilejā!